

Colofon

Handreiking -16:

Studiemateriaal voor -16 jeugdverenigingen en clubs

Uitgave:

Landelijk Contact Jeugdverenigingen
Christelijke Gereformeerde Kerken (LCJ)

Administratie:

Handreiking-16@lcj.nl

Vormgeving en druk:

Drukkerij Verloop
Alblasserdam

Illustraties:

Margreet van der Zwan

LANDELIJK CONTACT JEUGDVERENIGINGEN

CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERKEN (LCJ)

VOOR DE LEIDING

(On)bekende personen

Deel 1

in de Bijbel

Kaleb • Manasse • Asaf
• Jakobus • Onesimus

HANDREIKING -16

Voorwoord

In deze schets gaat het over onbekende mensen in de Bijbel. Hun namen en hun werk zijn niet zo bekend. Toch zijn de vijf personen die in deze schetsen behandeld worden, dienstknechten van de Heere geweest. Ze waren, net als Paulus, uitverkoren vaten om Zijn Naam te dragen. In deze schetsen zien we hoe én dat de Heere werkt. Niet alleen in de tijd van de Bijbel, maar ook nu nog. Laat de jongeren op de vereniging merken, dat de Heere doorgaat met Zijn werk tot aan het einde van de wereld.

Schets 1 **Verspieder Kaleb**

Achtergrondinformatie

Kaleb wordt ons in de Bijbel getekend als een man die "volhard heeft om de HEERE te volgen" (Deut. 1:36). In Numeri 14:24 lezen we dat in hem een andere geest is. In hem is niet de geest van het ongeloof, dat God en Zijn Woord verdacht maakt. In hem is een geest die zich laat leiden door het Woord van de Heere. Kaleb houdt zich getrouw aan zijn plicht, hoewel hij door anderen wordt verlaten en later zelfs bedreigd met het werpen van stenen.

"Wij moeten in onze gehoorzaamheid aan Gods wil en dienst tot Zijn eer, Hem geheel volgen zonder verdeeldheid van zin en gedachten, oprecht en zonder veinzen, blijmoedig en zonder twisten, voortdurend en zonder te verslappen; dat is *volharden* Hem te volgen. Met hen, die God willen volgen, moet een andere geest zijn, een andere geest dan die van de wereld, een andere geest dan hun eigen geest geweest is. Zij moeten de geest hebben van Kaleb. Hen, die in tijden van algemene afval volharden in de Heere na te volgen, zal God erkennen en eren door bijzondere bewaring in tijden van algemene rampen. Het hemelse Kanaän zal het eeuwig erfdeel zijn van hen, *die volharden in den Heere na te volgen*. Als Kaleb weer genoemd wordt, vers 30, dan staat Jozua naast hem, omringd door dezelfde gunst en gekroond met dezelfde eer, omdat hij naast hem gestaan heeft in dezelfde dienst." (Bijbelverklaring van Matthew Henry)

De Heere heeft Kaleb niet beschaamd uit doen komen. Kaleb mocht door het geloof zien op Wie hij heeft vertrouwd. Dit vertrouwen steunt op de genade en beloften van God.

Het volk Israël kon niet ingaan door hun ongeloof. De Heere straft dit volk. Hij laat Zijn rechtvaardigheid zien. Allen boven de twintig jaar (behalve Jozua en Kaleb) zullen sterven in de woestijn. God laat ook Zijn barmhartigheid zien. Jozua, Kaleb en de kinderen van het volk van Israël mogen het beloofde land wel in gaan.

Dit aardse Kanaän is een afschaduwing van het hemelse Kanaän. Door het geloof mogen Gods kinderen ingaan, door het ongeloof kunnen velen niet ingaan. Hebreëen 11:1: "Het geloof nu is een vaste grond der dingen die men hoopt en een bewijs der zaken die men niet ziet".

Uit de belijdenisgeschriften

HC: zondag 7, zondag 24, zondag 34 (vr. en antw. 94/95)
DL: H. 5 par. 9

Bij de vragen

1. Rode Zee, kwakkel en manna, de wetgeving, water uit de rots enz.
2. Naar het beloofde land Kanaän.
3. Dat de Heere het volk Israël uit Egypte zal leiden en zal brengen in het beloofde land.
- 4 a. Dat de Heere het bevel geeft om het land Kanaän te verspieden, nadat het volk hierom heeft gevraagd.
b. Ze moeten kijken naar de inwoners van het land en naar de vruchten/gewassen die in het land groeien.
5. Het volk vertrouwt niet op de belofte van God. Ze laten hier zien dat ze God en Zijn gesproken Woord voor verdacht houden. Ze willen eerst zelf zien dat het mogelijk is om het land in te nemen. (De nadruk valt hier op het feit dat het hele volk om verspieders vraagt, en dat er uit het hele volk verspieders worden gekozen om het land te gaan verspieden. Het ongeloof komt "pas" duidelijk openbaar als de verspieders terugkomen.)
- 6 a. Ze vertellen dat het een heel vruchtbaar land is en dat er sterke volken wonen.
b. Tien verspieders zeggen dat het land niet ingenomen kan worden omdat de inwoners veel te sterk zijn. Jozua en Kaleb zeggen dat het wel kan: God heeft het immers beloofd!
c. Bij Jozua en Kaleb is geloof, bij de andere tien verspieders is ongeloof.
- 7 a. Dat er een andere geest in hem is en dat hij volhard heeft om de Heere na te volgen.
b. De Geest van God is in hem. Door deze Geest vertrouwt hij op de belofte en macht van God. Dit geloof gaat dwars door de onmogelijkheden heen.
c. Vasthouden aan het eeuwig blijvende getuigenis (Woord) van de Heere.
8. Praatvraag
- 9 a. Dit werkt de Heilige Geest door het geloof in je hart. (Lukas 11:9: "... Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden.)
b. Als het zicht op de Heere minder is, kan het vertrouwen ook minder zijn. Dit vertrouwen kan zelfs helemaal weg zijn. Maar het is ook mogelijk dat door het zien op de omstandigheden het zicht op de Heere weg is, maar dat de Heere wel in vertrouwen op Zijn almacht aan wordt geroepen (Jeremia in de gevangenis, als Petrus op de golven wandelt).

- c. Van onze kant is dat soms wel zo. Er kunnen dan zoveel moeilijkheden zijn dat het vertrouwen weg lijkt. Dit kan ook zijn door een vallen in ongeloof of een vallen in de zonde.
Toch houdt God vast wat Hij is begonnen. Hij laat het werk van Zijn handen niet varen.

Bij de stellingen

1. Het geloof is een gave, dit vaste vertrouwen is genade. Het ingaan in Kanaän is door Gods barmhartigheid.
2. Als het om mensen gaat vaak wel, maar als God zegt dat iets lukt (zoals bij het volk Israël) is het zonde.

Oplossing van de puzzel

1. Twaalf	6. Rechob
2. Hebron	7. granaatappelen
3. Palti	8. Amorieten
4. Eskol	9. Efraim
5. Amalekieten	

Het gevonden woord is: Wolkolom

Geraadpleegde literatuur

- Kanttekeningen bij de Statenvertaling
- Drs. P. Cammeraat "Leren en Leven", Kampen, 1994 (2e druk)
- Matthew Henry "Verklaring van het Oude Testament", Kampen, 1995
- Ds. D. Rietdijk "Woorden uit het Woord", Leiden, 1991

Schets 2 Koning Manasse

Achtergrondinformatie

Deze jonge koning Manasse heeft alles wat zijn godvrezende vader Hizkia hem heeft geleerd heeft, naast zich neer gelegd. Manasse heeft het goede voorbeeld en de goede opvoeding aan de kant geschoven en heeft zich aan alle goddeloosheid overgegeven. Hij volgt de gruwelen der heidenen na en doet de reformatie, die er onder koning Hizkia was, weer teniet. Dit zelfde zien we bij zijn zoon Amon. Zijn kleinzoon Josia begeert wel in de wegen van overgrootvader Hizkia te wandelen. We zien duidelijk dat genade geen erfgoed is. Genade is alleen vrije gunst van God.

"Wat de zonde van Manasse verzwaarde was, dat God sprak tot Manasse en tot zijn volk, maar zij merkten daar niet op, vers 10. Wij kunnen hier de genade Gods bewonderen in te spreken tot hen; en hun hardnekkigheid om niet naar Hem te horen, dat hun slechtheid Zijn goedheid niet geheel van hen heeft afgewend, maar dat Hij nog wachtte om hun genadig te zijn, of dat Zijn goedheid hen niet heeft afgewend van hun slechtheid, maar dat zij het nog altijd haatten om zich te verbeteren. Laat ons nu hieruit leren:

1. Dat het niets nieuws, maar wel zeer treurig is, dat kinderen van godvruchtige ouders zich ter zijde afwenden van de goede weg van God, waarin zij opgevoed werden. Ouders kunnen aan hun kinderen veel goede dingen geven, maar zij kunnen hen geen genade geven.
2. Bederf in de eredienst is een ziekte in de kerk, die, zelfs als zij genezen is, zeer makkelijk weer uitbreekt.
3. De god van deze wereld heeft der mensen hart verblind en heeft een grote macht over hen, die gevangen door hem worden geleid, want anders zou hij hen niet kunnen aftrekken van God, hun besten vriend, om afhankelijk te zijn van hun gezwoeren vijand."

(verklaring Matthew Henry)

In de kerker ziet Manasse wat hij over zich gehaald heeft. Hij ziet dan ook dat zijn afgoden hem niet meer kunnen helpen. Manasse kiest niet voor God, hij vlucht tot God (Psalm 141:2 berijmd).

1. Hij erkent dat de Heere God is.
2. Hij wendt zich tot God als zijn God, al het andere moet wijken. Hij is vast besloten om Hem alleen aan te hangen. Hij weet dat God de God van zijn vaderen is.

3. Hij vernedert zich voor God, er is een wezenlijk berouw over de zonde, hij schaamt zich en vreest de toorn van God.
4. Hij bidt om vergeving en de terugkeer van Gods gunst.

Dit bidden hoort God, het komt voort uit een geest die door schuldbesef is getroffen en verslagen (Psalm 51). We lezen dat God Zich laat verbidden. Dit betekent niet dat God Zijn raadsplan, dat Hij in de eeuwigheid heeft gemaakt, wijzigt. Dit is mensvormig van God gesproken. De bekering van Manasse was God al van eeuwigheid bekend. God hoort en verhoort het bidden van Manasse. De liefde van God tot zondaren is zo groot dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven. De liefde van deze Zoon is zo groot, dit is liefde tot in de dood. Hij wist wat Hij moest lijden. Hij wilde lijden. De wil van de Vader, de zaligheid van zondaren, woog Hem zwaarder dan Zijn eigen leven en Zijn heerlijkheid die Hij bij Zijn Vader in de hemel had.

Dat Gods genade heel groot is, zien we bij Manasse. Meer dan twintig jaar heeft Hij de Heere getergd en toch is hij iemand die de Heere heeft verkozen. Hij wordt ook genoemd in de geslachtslijn van de Heere Jezus.

"Manasse is een sprekend voorbeeld van de lankmoedigheid van God voor alle gelovigen.

Manasse kan met Paulus zeggen: "Maar daarom is mij barmhertigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste (zondaar) ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen die in Hem geloven zullen ten eeuwige leven (1 Tim. 1:16)". Niet één zondaar, hoe groot ook, hoeft te twijfelen aan de genade van God, als hij maar gelovig tot Christus zijn toevlucht neemt." (drs. P. Cammeraat "Leren en Leven")

Bekering is berouw hebben en terugkeren, zowel in je denken als in je handelen. Het gaat om de persoonlijke, waarachtige bekering. De inkeer tot jezelf, heenkeer tot God en een afkeer van de zonde. Geloven is niet dat wij iets hebben, het is ook niet dat wij iets zijn. Het is niets hebben en niets zijn. "Zalig zijn de armen van geest" (Matth. 5:3). Geloof is neerbuigen aan de voeten van Jezus. Dit kan als je ziet op Hem die vol liefde zondaren roept en nodigt. Hij heeft geen lust in de dood van de goddeloze. De duivel en ons zondige hart willen deze ondergang wel. De lust van de Heere is echter om ons het eeuwige leven te schenken. Om dat geschenk te ontvangen is wel een radicale omkeer in ons leven nodig. Daarom nodigt de Heere. De Heere laat je weten dat je om zult komen als je je niet bekeert! En de Heere laat je weten dat je zult leven als je tot Hem vlucht.

Uit de belijdenisgeschriften

HC: zondag 33
NGB: art. 16, 23
DL: H. 2 art. 5, 6, 7

Bij de vragen

Opdracht: Laat deze opdracht niet te lang duren!
Godvrezende koningen waren bv: Hizkia, Asa en Uzzia.
Goddeloze koningen waren bv: Achaz en Amon.

- 1 a. Alles wat herinnerde aan de dienst van God moest het land Israël uit.
- b. Hij bouwde de hoogten op, hij richtte een altaar voor de Baäl op, hij boog zich neer voor de zon, de maan en de sterren, hij bouwde altaren in de tempel, hij offerde zijn zonen enz.
2. - Hij deed wat kwaad was in de ogen des Heeren.
- Alles waar hij de Heere verdriet mee kon doen, deed hij. Hij zondigde heel bewust.
- 3 a. De heidenen misten de getuigenis van Gods Woord. Juda verwierp deze getuigenis.
Ze gingen in hun afgodendienst de heidenen te boven.
- b. Ja, alles wat we boven de Heere stellen, is een afgod.
Probeer deze vraag concreet te maken met dagelijkse voorbeelden.
- 4 a. Met de oproep om terug te keren tot de dienst van de enige ware God.
Met de waarschuwing dat de Heere de zonden niet door de vingers ziet, maar ze zal straffen als er geen terugkeer komt.
- b. "Ze merkten er niet op." Ze gehoorzamen niet en leggen de waarschuwing naast zich neer.
5. Zie 2 Kronieken 33:12,13.
6. Manasse deed alles waar hij de Heere verdriet mee kon doen, maar het doden van de kinderen van God wordt heel in het bijzonder genoemd.
- 7 a. Dit is een offer dat de Heere aangenaam is. Een hart dat door oprecht berouw over de zonde verlangt naar vergeving. Dit gebed (offer) veracht de Heere niet.
- b. Hij vernedert zich voor de Heere, Hij roept de Heere ernstig aan. Hij weet dat hij nergens recht op heeft en dat alleen genade van God hem kan redden. De Heere veracht dit gebed van Manasse niet. Hij (ver)hoort het bidden van Manasse.
8. Hij gaat goedmaken, voor zover dat mogelijk is, wat hij verkeerd heeft gedaan. Hij breekt de beelden af, richt het altaar des Heeren weer op en roept Juda op om de Heere te dienen.

Om over te praten.

Is deze keuze een eigen keuze of is het een keuze die door God in je hart is gewerkt? Het gaat erom wie uiteindelijk de eer krijgt. Een christen zal altijd, ook in zijn spreken, laten uitkomen dat hij dankbaar is voor de verlossing die God hem heeft gegeven. Als hij God de eer wil geven, zal hij eerder spreken over vluchten tot Jezus, bij Wie redding is.

Bij de stelling

't Gaat niet om leuke dingen, maar om zondige dingen. Je mag ze niet meer doen en je wilt ze niet meer doen.

Oplossing van de puzzel

1. Joas	6. Manasse
2. Achaz	7. Rehabeam
3. Hizkia	8. Josafat
4. Amon	9. Asa
5. Uzzia	10. Jojakim

Geraadpleegde literatuur

- Kanttekeningen bij de Statenvertaling
- Drs. P. Cammeraat "Leren en Leven", Kampen, 1994 (tweede druk)
- Matthew Henry "Verklaring van het Oude Testament", Kampen, 1995
- Ds. D. Rietdijk "Woorden uit het Woord", Leiden, 1991
- Ds. W. van Vlastuin "Onbekeerd ... wat doe je er mee?", Utrecht, 1991 (derde druk)
- Woordenschat (jongvolwassenendagboek), Leiden, 1992

Schets 3 Zanger Asaf

Achtergrondinformatie

Asaf is een zoon van Berechja en een kleinzoon van Simea. Hij is een nakomeling uit de stam van Levi. Hij was opperzangmeester en ziener/profeet in de tijd van koning David.

Als David de ark terug laat brengen naar Jeruzalem, lezen we dat hij de zangers met hun luiten, harpen en muziekinstrumenten op laat stellen om lofliederen en liederen van blijdschap te laten horen. Onder de zangers is ook Asaf. Hij wordt later opperzangmeester genoemd: andere zangers zijn onder hem gesteld. Hij mocht de voorganger zijn van de zangers en speellieden (zie 1 Kronieken 6:31)

In totaal heeft Asaf twaalf psalmen gedicht.

"In de psalmen vinden we het geloofsleven van de kinderen van God. We horen in Wie, wat en hoe het volk van God gelooft. Dit geloof kent hoogten en diepten. De gelovige zingt van de genade, liefde, goedheid, grootheid, heerlijkheid, rechtvaardigheid, barmhartigheid en trouw van God. Hij bezingt de kracht en hulp die God geeft. Hij uit in de psalmen zijn liefde, blijdschap, vertrouwen, verwachting, hoop, lof, dank en verlangen, maar ook zijn zorg, droefheid, leed, berouw, schuld, klacht, benauwdheid, vrees en twijfel. Hij klaagt over zijn zonde, ellende, strijd, worsteling, aanvechting, verzoeking, verlatenheid, verwarring, nood en zwakheid, maar noemt ook zijn ijver, onschuld, oprechtheid, nederigheid, geduld en zekerheid. Alle facetten van het leven met God komen voor in de psalmen. Omdat het soms zo moeilijk onder woorden te brengen is wat er in ons hart omgaat, zegt de Heere het voor. Hij laat het voorzingen, want we kunnen gemakkelijker zingen dan praten over onze verborgen omgang met God. Elke gelovige herkent zichzelf in de psalmen en neemt als vanzelf de woorden van de Heilige Geest over." (uit "Leren en Leven")

Asaf beschrijft in deze psalm, en daarin neemt hij zichzelf als voorbeeld, de zware aanvechtingen die de gelovigen kunnen hebben als ze zien op de voorspoed van de goddelozen. Asaf vertelt hoe hij zelf bestreden is, hoe hij wankelde en dreigde te vallen, maar ook hoe de Heere Zijn ogen opende en hoe hij de leiding van de Heere weer in zijn leven kon ontdekken. "Gods wijze regering strekt de goddeloze tot overtuiging en verderf, maar de godvrezende ten beste opdat zij leren hun volkomen genoeg alleen te nemen in Gods genade en zalige gemeenschap." (Kanttekeningen bij Psalm 73)

De regering van God is niet met ons verstand te begrijpen. Het is onmogelijk dat wij over deze regering kunnen oordelen. Het geloof in Gods Woord leert dat God alle dingen bestuurt en dat alles uit Zijn handen voortkomt. Twijfelen aan dit Woord is niet goed te praten, het is zonde, want God en Zijn werk wordt dan verdacht gemaakt. Als Asaf uit twijfel verlost wordt, gaat hij opnieuw belijden dat hij zich in leven en sterven aan de Heere toevertrouwt.

De Heere beproeft Asaf. De duivel verzoekt Asaf. In de verzoeking is het de satan erom te doen om Asaf te laten vallen. In de beproeving gaat het de Heere erom om het geloof van Asaf te versterken en te bevestigen. Deze twee zaken gaan vaak samen. De duivel kan een beproeving van God misbruiken om zonden te laten doen, maar omgekeerd kan de Heere een verzoeking van de duivel gebruiken om te beproeven. Jakobus zegt: "Niemand, als hij verzocht wordt zegge: Ik word van God verzocht, want God kan niet verzocht worden met het kwade en Hij zelf verzoekt niemand" (Jakobus 1:13)

De Heere beproeft het geloof van Zijn kinderen. In de beproeving komt openbaar of ons geloof echt is. Deze beproevingen kunnen voor Gods kinderen heel bitter zijn, maar God acht ze nodig. Ook in deze beproevingen houdt Hij Zijn Woord: "Hij zal hen nimmer om doen komen, in duren tijd of hongersnood" (Psalm 34). Door de beproevingen wordt het geloof geoefend en gelouterd. Het ware geloof houdt stand in deze beproevingen. De verzoeking komt van binnen uit ons eigen hart en van buiten van de duivel en de wereld. De eerste Adam werd verzocht, hij viel! Toen de tweede Adam verzocht werd, bleef Hij staan! Hij weerstond deze verzoeken door het Woord.

Uit de belijdenisgeschriften

HC: zondag 10, zondag 34 (vr. en antw. 94/95), zondag 52 (vr. en antw. 127), NGB: art. 13, 26, DL: H.3, H.5 par.4, par. 11

Bij de vragen

- 1 a. Mozes, David, Korach, Salomo, Heman, Ethan.
b. Zie achtergrondinformatie.
- 2 a. Psalm 50, psalm 73-83.
b. Als koning David de ark terug laat brengen naar Jeruzalem.
- 3 a. Vers 2, 3, 13-17, 21-26, 28.
b. Hij was bijna uitgegleden. Hij was nijdig op de voorspoed van de goddelozen. De gedachte komt in hem op dat hij tevergeefs zijn hart heeft gezuiverd. Hij wil Gods weg begrijpen, maar kan het niet. Hij noemt zichzelf een onverstandig beest. Toch weet hij dat de Heere zijn deel is. Hij belijdt dat hij niemand heeft die belangrijker is dan de Heere.

- 4 a. Praatvraag. Benadruk dat in de dagelijkse zegeningen (voldoende eten, drinken, kleding enz.) ook de leiding van de Heere te zien is. Geboren in een christelijk gezin, het bezoeken van de vereniging, het vinden van een (zaterdag) baan(tje) enz.
b. Praatvraag. Leg het accent erop dat God weet wat het beste is voor ons eeuwig welzijn.
- 5 a. Asaf moet weer leren om naar omhoog te zien. Asaf moet weer leren dat de dienst van de Heere meer waard is dan alles van deze aarde. Om Asaf klein te houden.
b. Niet alleen op de omstandigheden zien, maar op de Heere. De dienst van de Heere is meer waard dan alles wat deze aarde biedt. "Gij hebt m' in 't hart meer vreugd gegeven, dan and'ren smaken, in een tijd" (psalm 4)
6. Als hij in Gods heiligdommen ingaat en ziet hoe het leven van deze mensen zal eindigen.
Als hij op de plaatsen komt waar het Woord wordt gelezen en verklaard.
Als hij zijn nood bij de Heere gaat brengen.
- 7 a. Zie leesstukje.
b. Abraham, Job, Jozef, Petrus, de rijke jongeling.
c. Praatvraag.
- 8 a. Door de kracht van de Heilige Geest.
b. Christus belooft om Zijn Heilige Geest te geven op het gebed. De Heilige Geest gebruikt altijd het Woord om zondaren te bekeren. De Heilige Geest geeft het geloof.
9. Praatvraag.

Bij de stellingen

1. Asaf belijdt dit, hij ziet het op dat moment niet, maar hij weet en gelooft dat het waar is. Dit is het "nochtans" van het geloof.
2. Asaf twijfelt hier aan het "voordeel" van de godsdienst. Hij is zo in strijd dat hij niet meer op Gods werk kan zien. God dienen is nooit tevergeefs. Hij belooft de zaligheid op het dienen van Hem. God dienen is genade.

Oplossing van de puzzel

1. honger	6. donker	11. angst
2. vreemde	7. heilig	12. genade
3. voor	8. aarde	13. doof
4. legermachten	9. volkeren	14. zaligst
5. kind	10. jaarseizoen	15. list

Geraadpleegde literatuur

- Kanttekeningen bij de Statenvertaling
- H. van Dam "Leid mij in Uw Waarheid", Houten, 1999
- Matthew Henry "Verklaring van het Oude Testament", Kampen, 1995
- Drs. P. Cammeraat "Leren en Leven", Kampen, 1993 (tweede druk)
- "Woordenschat" (jongvolwassendagboek), Leiden, 1992

Schets 4 Jakobus. een discipel van de Heere Jezus.

Achtergrondinformatie

Er zijn in het nieuwe testament vijf Jakobussen:

1. Jakobus, de zoon van Zebedeüs, broer van Johannes, door Herodus met het zwaard gedood (Markus 1:19; Handelingen 12:2 o.a.);
2. Jakobus de zoon van Alfeüs (Mattheüs 10:3 en Markus 3:18);
3. Jakobus de kleine, zoon van een zekere Maria (Markus 15:40);
4. Jakobus, de vader (niet broeder, Lukas 6:16) van de discipel Judas Thaddeüs of Lebbeüs (Markus 3:18);
5. Jakobus de broer van de Heere Jezus (Galaten 1:19, 1 Korinthe 15:7 en Handelingen 15:13), als martelaar in ongeveer 62 gestenigd. Hij was lange tijd de leider van de gemeente in Jeruzalem.

Aan de laatste wordt in het algemeen gedacht als schrijver van de Jakobusbrief.

Duidelijk zij dat niet het belangrijkste is wie, wie is. Ze waren allen verschillende personen die hierin overeen kwamen dat ze door hetzelfde ware geloof aan de Zaligmaker verbonden waren.

Het twaalfstal discipelen dat Jezus volgde, was geroepen door de Heere zelf. Een discipel erkent het gezag van de Meester. Een discipel is ook deelgenoot aan het lijden van de Heere Jezus (Markus 8:34). De wereld verzet zich tegen de komst van Gods Rijk. Het dragen van het kruis achter de Heere Jezus is geen verlies (Markus 10:28-30).

De discipelen worden uitgezonden om het Evangelie te prediken. Ze krijgen ook macht om de zieken te genezen. In Handelingen worden ze apostelen genoemd.

"Nooit anders dan door de roeping door middel van het Woord en de Heilige Geest worden wij discipel van de Heere Christus. Daardoor zullen wij komen tot Hem door het geloof.

Wij zullen als een plant in de wijnstok geënt, in Hem wortelen en vrucht dragen. Er is een weloverwogen, vrijwillige, armoedige, gelovige, oprechte overgave aan Hem en een keuze om Hem te volgen. Achter Hem aankomen, is een kenmerk van de discipel. Die in Mijn Woord blijft zal Mijn discipel zijn. Zo wie Mijn discipel wil zijn, die neme zijn kruis op zich en verloochene zichzelf en volge Mij". (uit "Woorden uit het Woord")

Spurgeon schrijft over het volgen van de Heere Jezus: "Zo vanzelfsprekend als de schapen hun herder volgen, zo volgen wij onze Heere en Heiland. Hij heeft het recht om ons te leiden waarheen Hij wil. We behoren onszelf niet meer toe, we zijn duur gekocht, en daarom moeten wij de rechten erkennen van het bloed dat voor ons is gestort".

Zoals een soldaat zijn aanvoerder volgt en een knecht zijn meester, zo volgen de discipelen hun Heere. Waarheen de Heere ook leidt, hoe donker en moeilijk de weg ook is, Hij gaat hen voor. Al weten ze niet waar de weg heen gaat, ze weten wel Wie er mee gaat.

"Deze paden zullen heus niet altijd zacht zijn: misschien zijn ze wel bedekt met de scherpe, spitse stenen der ellende, maar ze brengen ons wel naar "de stad die fundamenten heeft en welker kunstenaar en bouwmeester God is. De schapen van Christus volgen Hem als hun voorbeeld. Ze zouden het liefst net zo leven in deze wereld als Hij er heeft geleefd. Het is één van hun ken-tekenen, dat ze de geestelijke instelling van Jezus hebben en hun Heere in alle dingen gelijk zouden willen worden."

(uit "De schapen horen Zijn stem")

Uit de belijdenisgeschriften:

HC: zondag 12 (vr. en antw. 32), zondag 35

NGB: art. 2, art. 3, art. 7

DL: H. 1 par. 3

Bij de vragen:

1. Zie Matth. 10:2-4.
2. Eigen keuze.
3. Zie boven.
- 4 a. "Om oog- en oorgetuigen van Hem te zijn, om Zijn Naam bekend te maken in de gehele wereld en Zijn Woord te beschrijven." (uit: "Leren en Leven")
- b. Zie Matth. 5:13-16.
- 5 a. Zijn Naam en eer bekend maken. Leven tot eer en verheerlijking van Zijn Naam. In handel en wandel laten zien welke Meester je dient.
- b. Praatvraag. Laat duidelijk uitkomen dat de Bijbel de norm is voor het geloof.
- 6 a. In de kracht van de Heere. In het vertrouwen dat de Heere voor alles wat hij achter moest laten, zou zorgen.
- b. Zie Lukas 18:28-30
- c. Wat de Heere geeft is veel meer waard dan wat verlaten wordt.
- 7 a. Achter iets of iemand aangaan. Vertrouwen in iets of iemand hebben.
- b. Nee, vaak lopen we zelf liever voorop.

- 8 a. Deo Volente.
- b. Zo de Heere wil en wij leven (letterlijk: "Als de Heere het wil).
- c. Dat we niet zeker weten of we die dag ook beleven.
- d. Praatvraag. Laat duidelijk uitkomen dat we soms onverwacht kunnen sterven door bijvoorbeeld een ongeluk
- 9 a. Over de Heere Jezus, het Koninkrijk van God, hun (vorige) werk, hun familie enz.
- b. Praatvraag.
- 10a. De zonde van de tong
- b. Met onze tong kunnen we veel kwaad verrichten. (Vgl Romeinen 3:13 en 14). Zet Heere een wacht voor mijne lippen etc.
- c. Praatvraag.

Bij de stellingen:

1. De dood is zeker, we weten niet wanneer we sterven, maar wel dat we zullen sterven.
Het leven is onzeker, we weten niet of we zullen doen wat we willen doen.
2. Door het Woord roept de Heere iedere keer op om Hem te gaan volgen.
3. Het kan inderdaad een cliché worden. Van belang is dat ons hart er van doordrongen is dat onze tijden in Gods hand zijn.

Oplossing van de puzzel:

mattheu
fili
petrus
p
u
johannes
u
thaddeus
h
a
i
o
s
m
o
a
nathanael
j
andreas
k
o
b
jakobus
s

Geraadpleegde literatuur:

- Kanttekeningen bij de Statenvertaling
- Drs. P. Cammeraat "Leren en Leven"
- Matthew Henry "Verklaring van het Nieuwe Testament"
- Ds. D. Rietdijk "Woorden uit het Woord"
- C.H. Spurgeon "De schapen horen Zijn stem"

Schets 9 Slaaf Onesimus

Achtergrondinformatie

De brief aan Filémon is een korte persoonlijke brief die door Paulus is geschreven. Filémon is een lid van de gemeente in Kolosse. Paulus en Filémon kennen elkaar.

Filémon heeft een slaaf die Onesimus heet. Deze slaaf heeft van zijn meester gestolen en is daarna gevlucht. Onesimus komt dan in Rome terecht, waar Paulus het middel tot zijn bekering mag zijn. Paulus wil Onesimus graag bij zich houden (vers 11), maar als hij te horen krijgt dat Onesimus een slaaf van Filémon is, zegt hij dat Onesimus terug moet keren naar zijn meester. Onesimus ziet hier erg tegen op en daarom schrijft Paulus deze aanbevelingsbrief. Hij pleit bij Filémon, in het belang van Onesimus, dat hij hem weer ontvangen zal en zich opnieuw met hem verzoenen zal. Paulus gebruikt verschillende beweegredenen om Filémon te "overreden". Hij noemt bijvoorbeeld de geestelijke band die er is ontstaan tussen Onesimus en hem, hij noemt het belang voor Filémon zelf, door zijn bekering zal Onesimus niet opnieuw proberen te vluchten. Paulus belooft zelfs te willen vergoeden wat Onesimus weg heeft genomen. (Zie verklaring Matthew Henry.)

Onesimus is een slaaf. Slavernij is tegen Gods wil (Exodus 21). Slavernij is een gevolg van de zondeval. Toch is het opmerkelijk dat we in het Evangelie niet lezen dat de slavernij afgeschaft moet worden. Het Evangelie is niet in de eerste plaats bedoeld om alle maatschappelijke structuren te veranderen en te verbeteren. Het hoogste doel van het Evangelie is om de mensen te veranderen. We kunnen maatschappelijk vrij zijn en toch een slaaf van de zonde zijn.

"Hoe tekent Gods Woord die vrijheidsdrang van ons zondige hart? Het heeft er maar één woord voor: het is pure gebondenheid! De apostel schrijft: 'Weet gij niet, dat wie gij uzelf stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt van degenen, die gij gehoorzaamt, óf van de zonde tot de dood, óf van de zonde tot de gerechtigheid?' Die dwaze vrijheidsdrang heeft uiteindelijk maar één vrucht: de dóód! Alleen Christus kan daarvoor bewaren en daaruit bevrijden." (uit: *Woordenschat, jongvolwassenendagboek*)

Wat is dan de ware vrijheid? Het antwoord staat in Johannes 8:36 "Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn".

Ook deze geschiedenis is een aansporing om God te zoeken. Daar hoeven we niet eerst voor van huis weg te lopen. "Zoekt den Heere ..." (Jesaja 55:6). De tijd en de plaats om tot inkeer te komen is er nu!

"De merkwaardige voorzieningheid Gods, die zulk een korte brief deed bewaard blijven (...).

En toch is over deze brief Gods zorg werkzaam geweest, omdat hij, evenals de andere Schriften, door goddelijke ingeving geschreven was. God wilde een bewijs en een voorbeeld geven van Zijn vrije en rijke genade tot aanmoediging en vertroosting van de laagste en ergste zondaren, die tot Hem opzien om barmhartigheid en vergeving. En een voorbeeld voor dienaren en anderen om niemand te verachten.

Bij wijze van vergelijking is het gehele geval toepasselijk op het Middelaarschap en de tussenkomst van Christus voor arme zondaren. Wij, gelijk Onesimus, hebben ons aan de dienst van God onttrokken en Hem in Zijn rechten beledigd. Jezus Christus vindt ons en werkt door Zijn genade een verandering in ons, en treedt daarna voor ons tussen bij de Vader, opdat wij weer in Zijn gunst mogen aangenomen worden en ons de beledigingen vergeven worden; en wij zijn er zeker van, want de Vader hoort Hem altijd. Er is geen reden om er aan te twifelen of Paulus slaagde er in, dat Filemon Onesimus vergaf en hem weder aannam. Hoeveel meer reden hebben wij om te vertrouwen, dat de voorspraak van Christus bij de Vader de aanneming verwerft van allen, wiens lot Hij zich aantrekt en die Hij Zijn Vader aanbeveelt."

(Verklaring Matthew Henry)

Uit de belijdenisgeschriften

HC: zondag 21 (vr. en antw. 56), zondag 42, zondag 51

NCB: art. 24

DL: H.5 par. 1

Bij de vragen

1. Hij wilde vrij zijn en niet langer een slaaf bij Filémon zijn. Vermoedelijk heeft hij ook van Filémon gestolen (vers 18).
- 2 a. Rome.
b. Paulus.
3. Hij heeft de Heere lief gekregen en daardoor ook zijn naasten.
4. Ja, als je de dienst van de Heere alleen maar ziet als een dienst waarbij je niets mag.
(De dienst van de Heere is geen benauwd leven, het is een liefde dienst!)
5. Bijvoorbeeld: vakantie hebben, lessen die uitvallen in het rooster, geen corvee, uitslapen, tijd hebben om iemand te helpen, tijd voor een hobby enz.

6. Als de Heere in je leven komt. Als je verlost wordt van je zonden.
- 7 a. De Heere gebruikt vele middelen; Zijn Woord, predikanten, vrienden en vriendinnen, Zijn zegeningen (eten, drinken, kleding, gezondheid) ongelukken, ziekten, sterfgevallen enz.
b. Praatvraag
- 8 a. Hij is bang voor straf omdat hij gevlucht is (en gestolen heeft).
b. Hij schrijft een brief aan Filémon.
c. Hij vraagt of Onesimus weer terug mag komen, of hij weer als slaaf bij Filémon in het huis mag komen en of Filémon de zonden van Onesimus wil vergeven.
- 9 a. Leven voor zichzelf, vrij zijn, rijk worden.
b. Doen wat de Heere wil, leven tot eer van Zijn Naam.
c. Praatvraag. Laat uitkomen met welk doel God ons heeft geschapen: om te leven tot Zijn eer.
- 10 a. Bij God.
b. Voor de zondaar die in het geloof tot Christus vlucht.
c. Praatvraag

Bij de stellingen

1. Je bent vrij van de zonde en een volgeling van Christus.
2. Alles buiten Christus brengt onrust, alles in Christus brengt rust.
3. Praatstelling.

Oplossing van de puzzel

1. Filémon	5. Stuurde hem terug naar Filémon
2. Kolosse	6. Kreeg van Paulus een brief mee
3. Rome	7. Of Filémon Onesimus alles wilde vergeven
4. Paulus	

Geraadpleegde literatuur

- Kanttekeningen bij de Statenvertaling
- Drs. P. Cammeraat "Leren en Leven", Kampen, 1995
- Matthew Henry "Verklaring van het Nieuwe Testament", Kampen, 1995
- "Woordenschat" (jongvolwassenendagboek), Leiden, 1992
- "Onesimus, een slaaf die terug moest" Mivo schetsen JBGG